

Χάρτης δίφυλλος
0,250×0,190

1786, Αὐγούστου 3
Χίος

Ὁ Ἅγιος Μήλου Γρηγόριος δανεῖζεται ἀπὸ τὸν σιὸρ Ἀντώνιον Γρυπάρην διὰ προσωπικήν του χρεῖαν γρόσια ἑκατὸν πενήκοντα ἐπὶ τόκῳ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως, ὑποσχόμενος ν' ἀποδώσῃ κεφάλαιον καὶ τόκους εὐθὺς ὡς οὗτοι τῷ ζητηθῶσιν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ. Ἐφ' ᾧ συνετάχθη τὸ παρὸν ὑπὲρ τοῦ τελευταίου, φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὀφειλέτου.

Καὶ τὸ παρὸν ἀποτελεῖ ὁμολογίαν. Περὶ τῶν συνδεομένων πρὸς ταύτην νομικῶν ζητημάτων, τῶν ἀπαιτουμένων μαρτύρων διὰ τὸ ἔγκυρον αὐτῆς κλπ. βλέπε 56. Συνετάχθη αὕτη ἐν Χίῳ, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ στίχου 5 τοῦ Verso. Βλέπε κόπιαν τῆς διαθήκης τοῦ Σίφνου κὺρ Ἀθανασίου (ἔτους 1673) παρὰ Κ. ΖΕΡΛΕΝΤΗ, Ἱστορικαὶ ἔρευναι περὶ τὰς Ἐκκλησίας τῶν νήσων τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου Θαλάσσης, 1, Ἑρμούπολις 1913, σελ. 138, ἐν ᾗ τὸ: εἰς Σίκινο (ἐν ἀρχῇ) δὲν σημαίνει βεβαίως ὅτι ἡ διαθήκη ἀποστέλλεται εἰς Σίκινον, ἀλλ' ὅτι ὁ διαθέτης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συντάξεως τῆς διαθήκης εὗρίσκετο εἰς Σίκινον.

Προθεσμία ἀποδόσεως τοῦ δανείου δὲν ὁρίζεται. Τὸναντίον ὁρίζεται ὅτι εἶναι ἀποδοτέον εἰς πρώτην του ἀναζήτησιν (στῖχ. 5). Οὕτω καὶ ἐν 15, 17, 18, 19, 20, 25.

Πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι, ἐνῶ ἐν τῷ κειμένῳ ὁμολογεῖται ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ δανείου ἀνέρχεται εἰς γρόσια 150 (στῖχ. 3), ἐν τῷ Verso τοῦναντίον λέγεται ὅτι φθάνει εἰς 158.

Ὡς ὀρθῶς ἐναντίον τοῦ Ἀνδρέου ΑΡΓΥΡΟΥ, ἀφηγουμένου περὶ τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιεπελάγου ἐν MARTINI CRUSII, *Turcograeciae libri octo*, Basiliae 1584, σελ. 207, ὑποστηρίζει ὁ Π. ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ, αὐτόθι, σελ. 55 ἐπ., ὅτι Μήλος, ἀνήκουσα προηγουμένως ἑξαρχικῶς εἰς τὴν μητρόπολιν Παροναξίας, προήχθη ἐν ἔτει 1601 εἰς ἀρχιεπισκοπήν. Αὕτη ἠνώθη ἐν ἔτει 1797 μετὰ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σίφνου, οὕτω δ' ἀπετέλεσε μέχρι τοῦ ἔτους 1833 τὴν μητρόπολιν Σιφνομήλου, ὅτε ἡ Μήλος ἀπετέλεσεν ἰδίαν ἐπισκοπήν. Ἀτυχῶς δὲν γνωρίζω οὔτε τὰ ὀνόματα οὔτε τὴν σειρὰν τῶν ἀρχιεπισκοπησάντων Μήλου ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἀρχιεπισκοπῆς μέχρι τῆς ἐνώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Σίφνου. Τέλος ἡ ἀνάγνωσις Γρηγόριος ὡς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου Μήλου ἐν στίχῳ 8 δὲν εἶναι ἀσφαλής.

- 1 διὰ τῆς ὑμετέρας ἀποδείξεως ταύτης γίνεται δῆλον ὅτι ἔλαβεν
- 2 ὁ ἅγιος μήλου ἀπὸ τὸν σιὸρ ἀντώνιο γρυπάρη διὰ χρεῖαν του γρόσια
- 3 τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν πενήντα ὀκτώ, ἥτοι γρ. 150 = μὲ διάφορο

4 πρὸς δέκα τὰ ἑκατόν, καὶ ὑπόσχεται ἡ πανιερότης του νὰ τὰ ἐπι-
5 στρέψη εἰς τὴν πρώτην του ἀναζήτησιν κεφάλι καὶ διάφορον, καὶ διὰ
6 τὸ ἀληθὲς βεβαιοῦται μὲ τὴν ὑπογραφὴν τῆς πανιερότητός του εἰς ἀσφάλειαν.
7 1786: αὐγούσιον: 3
2^α X. 8 † ὁ Μήλων Γρηγόριος (;) ὑπόσχεται

3^η X. 9 Ἰω(άννης) μάτζης μάρτυς
1^η X. 10 Ἰωάννης καμπάνης ὁ γράψας
11 καὶ μάρτυς

Verso

4^η X. 1 ὁμολογία τοῦ Ἀ
2 γίου μήλου διὰ
3 γρόσια 158
4 17 86
5 αὐγούσιον 3: χίον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
Χάρτης δέφυλλος
0,205X0,170

ΑΘΗΝΩΝ
1792, Μαρτίου 1
Κωνσταντινούπολις

Ὁ Γιώργης Μοθωναῖος, σίφνιος, λαμβάνει παρὰ τοῦ σινιὸρ Νικολάκη υἱοῦ τοῦ Ἀντωνίου Γρυπάρη ναυτικὸν δάνειον διακοσίων γροσίων ἐπὶ τόκῳ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως. Ὑπόσχεται δὲ ν' ἀποδώσῃ αὐτῷ τοῦτο μετὰ τὴν αἰσίαν ἄφιξιν (δανειστοῦ καὶ ἐμπορεύματος) εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ. Εἰς ἀπόδειξιν τῆς συνάψεως τοῦ δανείου ἐκδίδει ὑπὲρ τοῦ δανειστοῦ τὴν παροῦσαν ὁμολογίαν, ἣν ὑπογράφει ἰδιοχείρως καὶ παραδίδει αὐτῷ, προσθέτων καὶ τὸ δακτυλικόν του ἀποτύπωμα.

Δανειστής εἶναι ὁ Νικολάκης ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντωνίου Γρυπάρη καὶ ἐπομένως ἔγγονος τοῦ ἐν ἔτει 1732 διατελέσαντος *καντζιλιέρη* Νικολοῦ Γρυπάρη, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἀρχείου ἀποκαλυπτομένου ἐν σχετικῇ πληρότητι κλάδου τῶν Γρυπάρηδων. Ἐκ τοῦ παρόντος ἐγγράφου πληροφορούμεθα (στίχ. 4), ὅτι ὁ Ἀντώνιος Γρυπάρης δὲν ζῆ πλέον τὴν 1^η Μαρτίου τοῦ ἔτους τούτου 1792 τῆς συντάξεώς του, ἅτε προσδιοριζόμενος ἐν αὐτῷ ὡς «μακαρίτης». Ὁ ὀφειλέτης Γιώργης Μοθωναῖος, ὅστις εἶναι σίφνιος, εἶναι κατὰ τὰ ἄλλα ἄγνωστος. Θὰ ἦτο ὅμως ἔμπορος, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἐζήτηι νὰ λάβῃ ναυτοδάνειον, ὅπερ προϋποθέτει ἐμπορικὸν ἢ ναυτικὸν ἐπιχειρηματίαν. Πλοιοκτῆτης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἦτο ὁ Μοθωναῖος, διότι νομίζω ὅτι τὸ γεγο-